Dosarul nr.1-186/2025
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

19 martie 2026 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Valentina Suruceanu,
Grefierilor – Carolina Tintă și Ecaterina Tcaci,
Cu participarea:
Procurorilor în Procuratura r-nlui Hîncești – Ovidiu Scutelnic și Dorin Moraru,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Margareta Badea,
Interpretului – Lidia Moraru,

examinând în şedinţă de judecată ***publică***, în limba de stat, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

Leașenco Stanislav ***,** *născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul *****ca, str. *****, r-nul *****, ******

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin.(2), (4) și (5), art. 361 alin. (3) din Codul penal (*în redacția Legii în vigoare la data de 07.09.2024*).

La data de 03 iunie 2025, în Judecătoria Hîncești, sediul Central a parvenit pentru examinare cauza penală de învinuire a lui Leașenco Stanislav de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2), (4) și (5), art. 361 alin. (3) din Codul penal.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la data de 03 iunie 2025 cauza respectivă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 06 iunie 2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 19 martie 2026.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Dorin Moraru, s-a pronunțat asupra recalificării acțiunilor inculpatului Leașenco Stanislav din art. 361 alin. (3) din Codul penal în baza art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal și recunoscut vinovat pe inculpatul Leașenco Stanislav în baza art. 42 alin.(2), (4) și (5), art. 361 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 80/1 Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 9 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen deprobă de 1 ani. A încasa din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 4 200 lei. Corpul delict de păstrat la materialele cauzei penale. Măsura preventivă expirată de drept.

Avocatul Margareta Badea a pledat pentru aplicarea unei pedepse cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă.

Leaşenco Stanislav, acţionând intenţionat şi premeditat, în interes propriu, cu scopul confecţionării, deţinerii şi folosirii unor documente oficial fals ce acordă persoanei dreptul de a conduce mijloace de transport în traficul naţional şi internaţional, de a circula liber şi a se afla pe teritoriul Comunităţii Europene pe durata valabilităţii actelor, în circumstanţe nestabilite a instigat persoane necunoscute în curs de identificare, cu care a convenit în prealabil de a confecţiona prin intermediul lor pe numele său unor asemenea documente oficiale false ce acordă drepturi.

În consecinţă pe parcursul unei perioade nestabilite exact, a transmis complicilor săi datele sale de identitate şi imaginea cu înfăţişarea sa facială, necesare pentru a fi utilizate la confecţionarea unor asemenea documente oficiale false, care ulterior i-au fost înstrăinate de către autorii infracţiunii şi în consecinţă în circumstanţe nestabilite de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia nemijlocită a unei cărţi de identitate cu seria și numărul *****, pretins a fi eliberată de autoritățile României pe numele său şi un permis de conducere pretins a fi eliberat de autoritățile din Republica Moldova care reprezintă documente oficiale false care acordă drepturi.

Aşadar, la 10.04.2025, ora 17^{10}, pe sensul de *ieşire* din Republica Moldova a PTF Leuşeni, în urma controlului în linia a doua efectuat asupra cet. MDA Leaşenco Stanislav *****, născut la *****, domiciliat în satul *****ca, r-nul *****, în buzunarul din spatele blugilor, au fost depistate două acte şi anume: permisul de conducere al Republicii Moldova cu seria şi numărul *****, eliberat pe numele Leaşenco Stanislav *****, născut la ***** si cartea de identitate a României cu seria si nr. *****, pretins a fi eliberată la data de *****, pe numele Leaşenco Stanislav *****, născut la *****, documente ce prezentau semne evidente de falsificare.

Conform examinării bazei de date SIC „Acces Web,, la rubrica „RSCV Conducători de vehicule,, la compartimentul „DL permis de conducere,, s-a stabilit că permisul de conducere cu nr. *****(MDA) nu a fost eliberat de către autorităţile competente ale Republicii Moldova.

Totodată, conform bazei de date „edata.mai.gov.md,, s-a stabilit că cet. Leaşenco Stanislav, născut la ***** nu deţine permis de conducere al Republicii Moldova.

Acțiunile lui **Leaşenco Stanislav** au fost încadrate în prevederile art. 42 alin.(2) și (5), art. 361 alin. (3) din Codul penal (*în redacţia legii în vigoare la data de 07.09.2024*), ***"Confecţionarea şi deţinerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, acţiuni săvîrşite de două sau mai multe persoane, acţiuni comise în scop de înstrăinare, în calitate de autor la deţinere, instigator şi complice la confecţionare, în scop de înstrăinare".***

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Leaşenco Stanislav**, fiind asistat de avocatul Margareta Badea, a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște fapta indicată în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului **Leaşenco Stanislav**, susținută de apărătorul său Margareta Badea, ascultând opinia procurorului Dorin Moraru, care a declarat că, temeiuri de a respinge cererea privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza

de urmărire penală nu sunt, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că, fapta inculpatului este stabilită, precum și că, sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, astfel, conform art. 364[1] alin.(4) Codul de Procedură Penală al RM, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 05 februarie 2026, a admis cererea inculpatului **Leașenco Stanislav** şi a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată *sub jurământ*, inculpatul **Leașenco Stanislav**, vina a recunoscut-o pe deplin și a declarat că, cînd a plecat în Belgia și-a luat actele cu el. la punctul de control la Vama Leușeni a fost percheziționat și au găsit actul. Fiind la lucru în Italia, șeful său i-a recomandat să-i facă documente ca să se afle mai mult timp pe teritoriul Italiei. Și-a perfectat pașaportul românesc și permisul de conducere din contul salariului. Îi pare rău de cele comise, a pierdut banii. Situația financiară este grea și nu va putea achita amenda. I-a fost perfectată cartea de identitate românească și permisul de conducere moldovenesc.

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că, fapta comisă de <u>Leaşcenco Stanislav</u>, este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

-Decizia din 10 aprilie 2025 privind efectuarea în privinţa lui Leaşenco Stanislav a controlului în linia a doua /f.d.6/;

-Proces-verbal privind controlul de frontieră din 10 aprilie 2025 în punctul de trecere a frontierei de stat Leuşeni, potrivit căruia în rezultatul controlului în linia a numărul ***** emisă pe numele lui Leaşenco Stanislav fiind eliberată de autorităţile române şi un permis de conducere al Republicii Moldova cu numărul *****, care prezintă indici de falsificare /f.d.7/;

-***Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 10 aprilie 2025*** în punctul de trecere a frontierei de stat Leuseni, în cadrul căruia a fost ridicată si cercetată o blanchetă a cărţii de identitate cu seria şi numărul ***** emisă pe numele lui Leaşenco Stanislav fiind eliberată de autorităţile române şi a permisului de conducere al Republicii Moldova cu numărul *****, eliberat pe numele lui Leaşenco Stanislav, care prezintă indici de falsificare /f.d.13/;

-Proces-verbal privind actele de constatare (pentru audieri) din 10 aprilie 2025, potrivit căruia Leaşenco Stanislav a relatat că despre circumstanţele confecţionării şi deţinerii a buletinului românesc şi pennisului de conducere identificat la 10.04.2025 asupra sa, indicînd că în anul 2022-2023, aflîndu-se în Italia şi-a confecţionat prin intermediul unei persoane pe nume „Igor", căruia i-a remis datele sale personale şi poza sa, o carte de identitate românească şi un permis de conducere moldovenesc, achitîndu-i suma de 1000 euro /f.d.10/;

-***Extras din „AccesWeb"*** conform căruia informaţie despre permisul de conducere cu numărul *****nu există /f.d.17-18/;

-Ordonanța din 10 aprilie 2025, prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict permisul de conducere al Republicii Moldova cu seria și numărul *****, eliberat pe numele Leașenco Stanislav *****, născut la ***** și cartea de identitate a României cu seria și nr.

*****, pretins a fi eliberată la data de *****, pe numele Leașenco Stanislav, născut la ***** /f.d.20/;

-Raportului de expertiză judiciară nr. ** din 11 aprilie 2025 al Direcţiei expertiză a documentelor cu Planța Ilustrativă,*** potrivit căruia s-a stabilit că, permisul de conducere MD cu numărul *****, eliberat pe numele cet. Leaşenco Stanislav, născut la ***** nu corespunde după metoda de confecţionare a blanchetei autentice a permisului de conducere eliberat de autoritățile Republicii Moldova.

Cartea de identitate cu seria şi nr. *****, eliberată de autorităţile române cet-lui Leaşenco Stanislav la data de ***** nu corespunde după metoda de confecţionare a blanchetei autentice a cărţii de identitate eliberate de autorităţile române.

Permisul de conducere MD cu numărul *****eliberat pe numele cet. Leaşenco Stanislav născut la ***** la data de ***** şi cartea de identitate cu seria şi nr. ***** eliberată de autorităţile române cet-lui Leaşenco Stanislav la data de ***** sunt confecţionate din material polimeric, cu folosirea aparatelor computerizate multiplicative, la imprimanta InkJet (plasa de protecţie, recuzitele, seria, numărul, datele informative, imaginea fotografică. ”/f.d.29-35/;

-Răspunsul parvenit de la Centrul Comun de Contact Galaţi nr. 35/33-578 CCCG din 11 aprilie 2025, potrivit căruia cartea de identitate cu seria şi numărul *****, aparţine altei persoane şi nu aparţine numitul Leaşenco Stanislav /f.d.37/;

-Proces-verbal de examinare din 11 aprilie 2025, potrivit căruia a fost supus examinării răspunsul parvenit de la Centrul Comun de Contact Galaţi din 11 aprilie 2025, care indică că cartea de identitate cu seria şi numărul *****, aparţine altei persoane şi nu aparţine numitul Leaşenco Stanislav /f.d.38/;

-Ordonanța din 11 aprilie 2025, prin care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă : răspunsul parvenit de la Centrul Comun de Contact Galaţi din 11 aprilie 2025 /f.d.39/.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1) - (3) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Reieșind din materialele cauzei cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța reține că **Leaşcenco Stanislav** a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală precum că ar fi comis ***”Confecţionarea şi deţinerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, acţiuni săvîrşite de două sau mai multe persoane, acţiuni comise în scop de înstrăinare, în calitate de autor la deţinere, instigator şi complice la confecţionare, în scop de înstrăinare”*** încadrând acțiunile acestuia în baza art. art. 42 alin. (2), (4) și (5), 361 alin. (3) Cod penal.

Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii şi

toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanţa conchide că vina inculpatului **Leaşcenco Stanislav** este confirmată parțial.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Conform art. 24 alin.(2) şi (3) Cod de procedură penală, instanţa de judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii. Părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor. Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură.

Subsecvent, instanța evidențiază că vinovăţia persoanei se stabileşte în cadrul unui proces cu respectarea garanţiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi stabilirea vinovăţiei. Sarcina probaţiunii aparține părţii acuzării. Legea procesual-penală stabileşte că răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

În lumina prevederilor citate, instanța subliniază că sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Potrivit art.51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale, iar răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzută de legea penală.

La art.52 Codul penal stipulează că se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Lui **Leaşcenco Stanislav** i se incriminează învinuirea în temeiul art. 42 alin. (2), (4) și (5), art. 361 alin. (3) Cod penal și anume: ***”Confecţionarea şi deţinerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, acţiuni săvîrşite de două sau mai multe persoane, acţiuni comise în scop de înstrăinare, în calitate de autor la deţinere, instigator şi complice la confecţionare, în scop de înstrăinare”.***

Instanța a luat în considerație că sub aspectul laturii obiective a infracțiunii menționate incriminate, ea trebuie să se realizeze prin întrunirea calității de complice la modalitatea faptică de confecționare ” în scop de înstrăinare ” și a cea de autor la deținerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșite de două persoane.

Potrivit art. 42 alin. (2) Cod penal, se consideră *autor* persoana care săvîrşeşte în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, precum şi persoana care a săvîrşit infracţiunea prin intermediul persoanelor care nu sînt pasibile de răspundere penală din cauza vîrstei, iresponsabilităţii sau din alte cauze prevăzute de prezentul cod.

Conform art. 42 alin. (4) Cod penal, se consideră *instigator* persoana care, prin orice metode, determină o altă persoană să săvîrşească o infracţiune.

Potrivit art. 42 alin. (5) Cod penal, se consideră *complice* persoana care a contribuit la săvârşirea infracţiunii prin sfaturi, indicaţii, prestare de informaţii, acordare de mijloace sau

instrumente ori înlăturare de obstacole, precum şi persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvîrşire a infracţiunii, urmele acesteia sau obiectele dobîndite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

Cu referire la modalitatea faptică de „*confecţionare*", aceasta presupune crearea integrală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

De asemenea, în speță, de către organul de urmărire penală în acțiunile lui **Leaşcenco Stanislav** a fost reținut circumstanța " în scop de înstrăinare " .

Prin " *înstrăinare* " se subînțelege a trece cuiva (prin vînzare) stăpînirea unui lucru.

Astfel, "*scopul de înstrăinare*" este un semn de factură subiectivă care stă la baza incriminării distincte a faptelor prevăzute la alin. (2) și alin. (3) al art. 361 Cod penal. Or, prin " *înstrăinare* " persoana urmărește scopul de a înstrăina (vinde) documentul oficial fals unei alte persoane urmînd a obține un anumit venit/profit.

Respectiv, pentru existenţa componenţei de infracţiune este obligatoriu ca acţiunile incriminate la art.361 alin.(3) Cod penal să fie săvârşite în scop de înstrăinare a documentului oficial fals, cît și să fie identificată persoana căreia inculpatul urma să-i înstrăineze documentul oficial fals.

La caz, acuzarea nu a demonstrat că **Leaşcenco Stanislav** prin acțiunile sale a săvîrșit fapta incriminată în scop de înstrăinare.

Reieșind din actul de învinuire, **Leaşenco Stanislav**, acţionând intenţionat şi premeditat, în interes propriu, cu scopul confecţionării, deţinerii şi folosirii unor documente oficial fals ce acordă persoanei dreptul de a conduce mijloace de transport în traficul naţional şi internaţional, de a circula liber şi a se afla pe teritoriul Comunităţii Europene pe durata valabilităţii actelor, în circumstanţe nestabilite a instigat persoane necunoscute în curs de identificare, cu care a convenit în prealabil de a confecţiona prin intermediul lor pe numele său unor asemenea documente oficiale false ce acordă drepturi. În consecinţă pe parcursul unei perioade nestabilite exact, a transmis complicilor săi datele sale de identitate şi imaginea cu înfăţişarea sa facială, necesare pentru a fi utilizate la confecţionarea unor asemenea documente oficiale false, care ulterior i-au fost înstrăinate de către autorii infracţiunii şi în consecinţă în circumstanţe nestabilite de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia nemijlocită a unei cărţi de identitate cu seria și numărul *****, pretins a fi eliberată de autoritățile României pe numele său şi un permis de conducere pretins a fi eliberat de autorităţile din Republica Moldova care reprezintă documente oficiale false care acordă drepturi. Aşadar, la 10.04.2025, ora 17^{10}, pe sensul de *ieşire* din Republica Moldova a PTF Leuşeni, în urma controlului în linia a doua efectuat asupra cet. MDA Leaşenco Stanislav *****, născut la *****, domiciliat în satul *****ca, r-nul *****, în buzunarul din spatele blugilor, au fost depistate două acte şi anume: permisul de conducere al Republicii Moldova cu seria şi numărul *****, eliberat pe numele Leaşenco Stanislav *****, născut la ***** si cartea de identitate a României cu seria si nr. *****, pretins a fi eliberată la data de *****, pe numele Leaşenco Stanislav *****, născut la *****, documente ce prezentau semne evidente de falsificare. Conform examinării bazei de date SIC „Acces Web„ la rubrica „RSCV Conducători de vehicule„ la compartimentul „DL permis de conducere„ s-a stabilit că permisul de conducere cu nr. *****(MDA) nu a fost eliberat de către autorităţile competente ale Republicii Moldova. Totodată, conform bazei de date „edata.mai.gov.md„ s-a stabilit că cet. Leaşenco Stanislav, născut la ***** nu deţine permis de conducere al Republicii Moldova.

În această ordine de idei, nu a fost demonstrat faptul că **Leașcenco Stanislav** a comis infracțiunea incriminată în ”scop de înstrăinare ”, așa cum nemijlocit este indicat în rechizitoriu.

Or, în ședința de judecată inculpatul ***Leașcenco Stanislav*** a comunicat că nu a obţinut careva profit de pe acest permis, nu a activat cu permisul dat şi nu a obţinut careva venituri.

Astfel, calificarea faptei în baza art. 361 alin.(3) Cod penal trebuie să se bazeze pe probe suficiente din care să rezulte că făptuitorul a urmărit scopul de înstrăinare a documentului oficial fals.

Potrivit art. 113 alin. (1) și (2) Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

La art. 325 alin. (1), (2) Codul de procedură penală relevă că judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

În consecință, pornind de la faptul că acuzarea nu a demonstrat faptul că prin acțiunile sale inculpatul **Leașcenco Stanislav** a urmărit scopul de a înstrăina documentul oficial fals, cît și nu a fost identificată persoana căreia urma să-i fie înstrăinat documentul oficial fals, ținând cont de obligația instanței de determinare și constatare juridică a corespunderei exacte între semnele faptei și componența de infracțiune, instanța ajunge la concluzia că acțiunile lui **Leașcenco Stanislav** urmează a fi încadrate în baza art. 42 alin.(2), (4) și (5), art. 361 alin.(2) lit.b) Cod penal, după indicii calificativi: ***”Confecţionarea, deţinerea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii, săvîrşite de două sau mai multe persoane, în calitate de autor la deținere, instigator și complice la confecționare”.***

În acest sens instanța relevă că, potrivit doctrinei juridice *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, îl formează relaţiile sociale cu privire la circulaţia legală a documentelor oficiale false, inclusiv a documentelor electronice false, care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii, precum şi a imprimatelor, ştampilelor sau a sigiliilor false aparţinând unor întreprinderi, instituţii sau organizaţii, apărate împotriva confecţionării, deţinerii sau folosirii unor asemenea entităţi.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii analizate îl reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații ori imprimatele, ștampilele sau sigiliile false aparţinând unor întreprinderi, instituții sau organizații (în ipoteza presupunând deținerea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii, imprimatelor, ştampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituţii sau organizaţii, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare).

În această situaţie, obiectul material sau imaterial al infracțiunii îl constituie materia primă, materialele sau alte entităţi preexistente din care se confecţionează respectivele falsuri.

Prin „*document oficial*” trebuie de înţeles documentul care: conţine informaţii care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate şi/sau adoptate de organe ori persoane

oficiale sau puse la dispoziția lor în condiţiile legii de către alţi subiecţi de drept, atestă fapte având relevanţă juridică, circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidenţă strictă şi control al circulaţiei.

În speță, documentele oficiale false care acordă obligații reprezintă : *cartea de identitate cu seria şi numărul* *****, pretins a fi eliberată de autoritățile României la data de *****, pe numele Leaşenco Stanislav *****, născut la *****, şi un *permis de conducere cu seria şi numărul* *****, pretins a fi eliberat de autorităţile din Republica Moldova, eliberat pe numele Leaşenco Stanislav *****, născut la *****, recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanța din 10 aprilie 2025.

La acest segment, instanța precizează că reieșind din ***Raportul de expertiză judiciară nr. 195 din 11 aprilie 2025 al Direcţiei expertiză a documentelor al IGPF,*** permisul de conducere MD cu numărul *****, eliberat pe numele cet. Leaşenco Stanislav, născut la ***** nu corespunde după metoda de confecţionare a blanchetei autentice a permisului de conducere eliberat de autoritățile Republicii Moldova. Cartea de identitate cu seria şi nr. *****, eliberată de autorităţile române cet-lui Leaşenco Stanislav la data de ***** nu corespunde după metoda de confecţionare a blanchetei autentice a cărţii de identitate eliberate de autorităţile române.Permisul de conducere MD cu numărul *****eliberat pe numele cet. Leaşenco Stanislav născut la ***** la data de ***** şi cartea de identitate cu seria şi nr. ***** eliberată de autorităţile române cet-lui Leaşenco Stanislav la data de ***** sunt confecţionate din material polimeric, cu folosirea aparatelor computerizate multiplicative, la imprimanta InkJet (plasa de protecţie, recuzitele, seria, numărul, datele informative, imaginea fotografică. ”/f.d.29-35/, fiind în asemenea mod stabilit că, permisul de conducere MD cu numărul *****și Cartea de identitate cu seria şi nr. *****, eliberată de autorităţile române, reprezintă documente oficial false care acordă drepturi.

De asemenea, potrivit răspunsului parvenit de la Direcţia cooperare poliţienească internaţională nr. 35/33-578 CCCG din 11 aprilie 2025, prin care s-a stabilit că, cartea de identitate cu seria şi nr. ***** nu aparține lui Leașcenco Stanislav, a fost eliberată pe numele altei persoane. Persoana Leașcenco Stanislav nu figurează în gaza de date /f.d.37/.

Totodată, potrivit extrasului din „AccesWeb” s-a stabilit că permisul de conducere cu numărul *****nu există /f.d.17-18/.

Astfel, documentele oficial fals, și anume : cartea de identitate eliberată de autorităţile române cu seria şi nr. ***** la data de ***** și permisul de conducere al Republicii Moldova cu numărul *****eliberat la data de *****, întrunesc calitatea de obiect material al infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 361 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere sau folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori de confecționare a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Din cele relatate se deduce că acțiunea prejudiciabilă în cauză cunoaște următoarele modalități normative cu caracter alternativ: - confecționarea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii; - deținerea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii; - folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii; - confecționarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituţii, organizații, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare.

Pentru calificarea corectă, necesită de a fi dezvăluite unele noțiuni în sensul art.361 Cod penal, și anume:

Prin *confecționare*, se înțelege crearea sau denaturarea conținutului unor asemenea documente oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Prin *deținere,* se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Prin *folosire*, se înțelege prezentarea sau aplicarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Instanța mai constată că, nu orice document, care conține indicii de falsificare, sau este fals complet, ar forma obiectul material a infracțiunii.

Or, reieșind din dispoziția art. 361 CP, acest document urmează să acorde drepturi, sau să elibereze de obligațiuni.

În speță, cartea de identitate eliberată de autorităţile române cu seria şi nr. ***** la data de ***** și permisul de conducere al Republicii Moldova cu numărul *****eliberat la data de *****, constituie acte oficiale emise de autoritățile competente ale statului, care atestă atât identitatea titularului, cât și dreptul acestuia de a conduce autovehicule. În baza acestor documente, inculpatului i se conferă dreptul de a circula liber și de a conduce mijloace de transport în traficul rutier național și internațional, în condițiile legii, pe durata valabilității acestor acte.

Documente oficiale sunt considerate: paşaportul; alte acte de identitate; permisul de conducere a mijlocului de transport; livretul militar; paşaportul tehnic asupra mijlocului de transport; poliţa de asigurare medicală; legitimaţia de pensionare; legitimaţia de veteran; carnetul de muncă; diploma de absolvire a unei instituţii de învăţământ; titlul executoriu; copia sentinţei etc. Nu este greu de remarcat elementul comun pentru aceste documente: ele toate sunt eliberate de anumite autorităţi publice.

Corespunzător, în dispoziția de la lit. b) alin. (2) art.361 Cod penal, legiuitorul are în vedere pluralitatea de făptuitori, ce presupune că fapta este comisă în participație.

Infracțiunea specificată la art. 361 Cod penal, este o *infracțiune formală*, ea se consideră consumată din momentul confecționării, deținerii sau folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori al confecționării imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții sau organizații indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Astfel, prin noțiunea de „*documente oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații*” legiuitorul identifică documentul oficial care acordă drepturi sau eliberează de obligații şi care: 1) aparține unei persoane fizice sau juridice; 2) are un caracter personal sau patrimonial; 3) este eliberat de o autoritate publică.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă, iar motivele infracțiunii se pot exprima în: interesul material, năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, năzuința de a înlesni săvârșirea unor infracțiuni.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art.361 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

La caz, **Leașcenco Stanislav** la data comiterii infracțiunii incriminate - 10 aprilie 2025 avea vîrsta de 30 ani, respectiv este subiect al infracțiunii.

Instanța de judecată reține că din analiza probatoriului administrat rezultă cert intenția directă a inculpatului **Leașcenco Stanislav** de a deține o carte de identitate și un permis de

conducere fals și în momentul comiterii faptei î-și dădea seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor, aspect ce nu poate fi negat.

În raport cu întregul material probator administrat, situația de fapt stabilită este în deplină concordanță cu acesta, reîncadrarea juridică dată faptelor este legală, iar vinovăția inculpatului pentru infracțiunea reținută, rezultă în mod neîndoielnic din actele dosarului.

Starea de fapt mai sus prezentată rezultă din analiza coroborată a tuturor probelor administrate în cauză, în ambele faze ale procesului penal desfășurate până în prezent, în cauză fiind răsturnată prezumția de nevinovăție a inculpatului.

Aşadar, în sensul art. 394 din Codul procedură penală, instanţa de judecată constatând faptele ilicite ca fiind dovedite şi probele pe care se întemeiază concluziile, instanţa, se pronunţă asupra încadrării juridice a acţiunilor inculpatului **Leașcenco Stanislav**, considerând că acesta a comis infracţiunele de răpire a mijlocului de transport fără scop de însușire, infracțiune prevăzută de art. 42 alin.(2), (4) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal (*în redacția legii în vigoare la data de 07.09.2024*), ***conform semnelor calificative: "Confecţionarea, deţinerea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii, săvîrşite de două sau mai multe persoane, în calitate de autor la deținere, instigator și complice la confecționare".***

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

Articolul 2 alin. (1) și (2) din Codul penal, prevede, că legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus menționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la

judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364[1] Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului **Leașcenco Stanislav** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Mărimea pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Instanța de judecată, în cadrul judecării cauzei a constatat că, fapta săvârșită a fost săvîrșită de către **Leașcenco Stanilav** a folosit pe teritoriul Uniunii Europene şi deţinut ilegal asupra sa pînă la 10 aprilie 2025, aproximativ la ora 17:10 min. și a fost încadrată în baza art. 42 alin.(2), (4), (5), 361 alin. (3) Codul penal (*în redacția Legii în vigoare la data de 07.09.2024*), care se pedepsea cu amendă în mărime de la 950 la 1500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune gravă.

Potrivit art. 80[1] Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Prezența circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. a), f) Codul penal: recunoașterea vinovăției și lipsa antecedentelor penale.

În prezenta cauză instanța nu a stabilit circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Codul penal.

Ținînt cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului pînă și după săvîrșirea infracțiunii, anterior nejudecat /f.d. 62/, totodată, acesta a recunoscut vinovăția, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale este anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului **Leașcenco Stanislav** este posibilă fără privarea lui de libertate.

Luînd în considerare împrejurările privitoare la infracțiunea comisă, la persoana inculpatului **Leașcenco Stanislav** și cele stabilite în ședința de judecată descrise *supra*, în măsură ce legiuitorul determină micșorarea pedepsei doar a limitei minime cu stabilirea în

privința acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (trei) ani și 9 (nouă) luni cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînschis.

Potrivit art. 72 alin. (3) din Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

Conform art. 70 alin. (1) și (2) din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărîrii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

Totodată, circumstanțele atenuante ale cauzei le prevalează pe cele agravante și în ansamblu conving instanța de judecată că, nu este raţional ca inculpatul **Leașcenco Stanislav** să execute real pedeapsa închisorii.

Totodată, în temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Astfel, instanța de judecată reține că, aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracţiunea comisă de ea este un incident în viaţa acesteia, or, instituția suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În context, apreciind faţă de inculpatul **Leașcenco Stanislav**, lipsa antecedentelor penale şi conduita bună avută anterior de inculpat, instanţa de judecată consideră că, scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o șansă inculpatului de a se reabilita în faţa societăţii şi în baza art. 90 Codul penal, instanța de judecată va suspenda condiţionat executarea acestei pedepse pe o perioadă de probaţiune de **1 /unu/ an**.

Or, în cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Leașcenco Stabislav** a solicitat aplicarea unei pedepse cu suspendare condiționată a executării pedepsei, așa cum nu are posibilitate să achite amenda.

La stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Codul penal, instanţa de judecată a acordat o pondere importantă vârstei inculpatului, comportamentului inculpatului anterior procesului penal, din care rezultă că, ultimul conştientizează fapta comisă, a convins instanța de a suspenda executarea pedepsei, pentru a acorda o șansă inculpatului să

recupereze prejudiciul cauzat acestora.

La fel, potrivit prevederilor art.90 alin. (6) Codul penal, plicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanţă, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termenele stabilite de instanţă; f) să finalizeze învăţământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaţionale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii, dar numai cu acordul acestuia.

În opinia instanței pedeapsa cu suspendarea condiționată stabilită în privinţa inculpatului este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului **Leaşcenco Stanislav** este posibilă în condiții nonprivative de libertate, prin urmare în baza art. 90 Codul penal al RM, pedeapsa va fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de **1 (unu) an** și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată. Se va obliga **Leaşcenco Stanislav** în perioada de probațiune să se prezinte la orice chemare și să nu comită pe perioada de probațiune noi infracțiuni.

De altfel, instanța își exprimă convingerea că, pedeapsa stabilită inculpatului **Leaşcenco Stanislav**, va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea şi reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

Potrivit art. 261 alin. (2) din Codul de executare, condamnatul cu privire la care a fost suspendată executarea pedepsei semnează în instanţa de judecată obligaţia de a se prezenta, în termen de 5 zile după rămînerea definitivă a hotărîrii, la organul de probaţiune.

Conform art. 16 lit. d) din ***Legea nr. 8 cu privire la probațiune,*** organul de probațiune are funcția de a exercita controlul asupra persoanelor condamnate cu suspendarea condiționată a exercitării pedepsei, a persoanelor liberate condiționat de pedeapsă penală înainte de termen, a persoanelor condamnate cu amînarea executării pedepsei, a persoanelor liberate de răspundere penală.

Potrivit art. 261 alin. (1) din Codul de executare, instanţa care a judecat cauza în fond trimite hotărîrea privind suspendarea executării pedepsei organului de probaţiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului.

Din materialele dosarului urmează că, **Leaşcenco Stanislav** își are domiciliu în satul *****ca, str. ***** din autoproclamata Republică Moldovenească Nistreană.

La caz, satul *****ca, raionul ***** se află în gestiunea Biroului de probațiune Bender care este responsabil de luarea la evidență a condamnaților și asigurarea executării hotărîrii.

Prin urmare, hotărîrea se trimite pentru executare organului de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul condamnatul, la caz, Biroul de Probațiune Bender.

La fel, instanța nu va aplica nici pedepasa cu amenda or, inculpatul în ședința de judecată a indicat că nu are posibilitate să achite amenda.

Motiv din care instanța nu va aplica pedeapsă din categoria respectivă.

Chestiunea privind măsura preventivă:

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „*în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”.*

Potrivit Comunicării din 10 aprilie 2025**, Leaşcenco Stanislav** a fost reținut la data de 10 aprilie 2025, ora 16:49 /f.d.50/.

Prin ordonanța din 11 aprilie 2025 în privința lui **Leaşcenco Stanislav** a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de nepărăsire a țării, pe un termen de 60 de zile /f.d.76, 77/, care a expirat de drept.

Ulterior, prin ordonanța din 12 aprilie 2025, **Leaşcenco Stanislav** a fost eliberat la data de 12 aprilie 2025, ora 08:30 /f.d.78/.

Ca urmare, termenul de probă urmează a fi calculat din data intrării în vigoare a sentinței cu includerea în termen perioada de aflare în stare de reținere a inculpatului începînd cu data de 10 aprilie 2025, ora 16:49 pînă la data de 12 aprilie 2025, ora 08:30.

Chestiunea privind cheltuielile judiciare:

În conformitate cu art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

La caz, este obligația condamnaților de a achita cheltuielile pentru efectuarea expertizelor, iar scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să prezinte o excepție, dar nu regulă.

În prezenta cauză instanța nu a constatat careva impedimente privind încasarea de la inculpatul **Leașcenco Stanislav** a sumei de 4 200,00 (patru mii două sute,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea *Raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 11 aprilie 2025* /f.d.29-35/.

Chestiunea privind corpurile delicte:

Potrivit prevederilor art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la corpurile delicte.

După cum rezultă din prevederile art.162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

La caz, instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că, prin ordonanța din 10 aprilie 2025, a fost recunoscut în calitate de corpuri delicte, permisul de conducere al Republicii Moldova cu seria și numărul *****, eliberat pe numele Leașenco Stanislav *****, născut la ***** și cartea de identitate a României cu seria și nr. *****, pretins a fi eliberată la data de *****, pe numele Leașenco Stanislav ***** născut la ***** /f.d.20/, care urmează după intrarea sentinței în vigoare a le **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-186/2025**.

Potrivit art. 157 alin.(2) din Codul de procedură penală, documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

La caz, instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că, prin ordonanța din 11 aprilie 2025 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă : răspunsul parvenit de la Centrul Comun de Contact Galaţi din 11 aprilie 2025 /f.d.39/.

În temeiul art. 157 alin.(2) din Codul de procedură penală, ***mijlocul material de probă*** răspunsul parvenit de la Centrul Comun de Contact Galaţi din 11 aprilie 2025, după intrarea sentinței în vigoare a-l **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-186/2025**.

Dispozitiv

În conformitate cu prevederile art. 80 [1] ,90 din Codul penal, art. 227, 229,157, 162, art. 385, art.389 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Leașcenco Stanislav se recunoaşte vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de 42 alin.(2), (4) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în redacţia Legii în vigoare la data de 07.09.2024*), cu aplicarea art.80[1] Cod penal, și i se stabilește pedeapsă sub formă de

închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 9 (nouă) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 din Codul penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui **Leașcenco Stanislav** se suspendă condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă **Leașcenco Stanislav** în perioada de probațiune:

1) să nu comită pe perioada de probațiune noi infracțiuni;
2) să se prezinte la orice chemare.

În ordinea art. 90 alin. (6) Cod penal, se obligă condamnatul **Leașcenco Stanislav** să se prezinte la organul de probaţiune, la caz Biroul de Probațiune Bender la datele fixate de acesta și să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile.

Măsura preventivă aplicată în privința lui **Leașcenco Stanislav -** *obligarea de nepărăsire a ţării, pe un termen de 60 de zile*, este expirată de drept.

Termenul de probă urmează a fi calculat din data intrării în vigoare a sentinței cu includerea în termen perioada de aflare în stare de reținere a inculpatului începînd cu data de 10 aprilie 2025, ora 16:49 pînă la data de 12 aprilie 2025, ora 08:30.

Se încasează de la **Leașcenco Stanislav** în contul statului suma de 4 200,00 (patru mii două sute,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea *Raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 11 aprilie 2025.*

Corpurile delict: permisul de conducere al Republicii Moldova cu seria și numărul *****, eliberat pe numele Leașenco Stanislav *****, născut la ***** și cartea de identitate a României cu seria și nr. *****, pretins a fi eliberată la data de *****, pe numele Leașenco Stanislav ***** născut la *****, după intrarea sentinței în vigoare a le **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-186/2025**.

Mijlocul material de probă: răspunsul parvenit de la Centrul Comun de Contact Galaţi din 11 aprilie 2025 /f.d.39/, după intrarea sentinței în vigoare a-l **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-186/2025**.

Sentinţa este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței motivate, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător: